

אם בישראל

דברי חיזוק לאישה היהודייה

קדושת עבודת הבית

"מעמיד" של קדושת הבית

"**ויביאה יצחק האהלה**", מפרש רש"י: והרי היא שרה אמו, נעשית דוגמת שרה אימו, שכל זמן ששרה קיימת היה נר דולק מערב שבת לערב שבת, וברכה מצויה בעיסה, וענן קשור על האוהל, ומשמחה פסקו, וכשבאה רבקה חזרו. שרה אמנם הסתלקה, אך אברהם אבינו נשאר באותו אוהל. והרי לא נטש את האוהל, וחז"ל אומרים שג' דברים הללו פסקו - הנר והענן והברכה בעיסה. כאן רואים את החכמת נשים בנתה ביתה: יש משכן ויש כהן גדול וכהנים שעובדים את העבודה. **הבניין של המשכן עד הדרגה של הענן קשור זה תלוי באישה.** היא מחזיקה את המשכן, הכהן גדול עומד ומשרת, אך היא ה"מעמיד" של המשכן.

(הספד הגאון הרב עזריאל אייערבאך שליט"א על הרבנית קנייבסקי ע"ה / קונטרס "מספד גדול")

קידוש הפעולות הגשמיות שבבית

מעשה שהיה עם המשגיח הגה"צ רבי ירוחם ממיר זצ"ל שהילדים שלו חזרו פעם מהישיבה בבין הזמנים, וביקשו כי אחותם חסיה תכין את החביתה ולא האמא. שאל רבי ירוחם: למה אתם רוצים שהיא תכין במקום האמא, בגלל שהיא הכניסה קצת בצל בחביתה? הרי האמא מכניסה פרק תהילים בשעה שהיא מכינה את החביתה. אמא עושה חביתה עם תהילים, **מה יותר חשוב בעיניכם, התהילים של אמא או הבצל של חסיה?**

(הספד הגאון הרב מאיר קסלר שליט"א על הרבנית קנייבסקי ע"ה / קונטרס "מספד גדול")

את קרבתה לד' של הרבנית בן שמעון ע"ה זכו ילדיה לראות, בין השאר, דווקא דרך עבודת הבית שאותן עשתה. מפליא היה לראות כיצד שם שמים שגור בפיה על כל פעולה ופעולה.

פעם נוכח אחד מילדיה לראות כי לפני שהפעילה את מכונת הכביסה, נטלה את ידיה וריחשה דבר מה בשפתותיה.

לשאלתו השיבה אימו: "**הרי עלי להתפלל לד' יתברך שהכביסה תצליח, וכיצד אפשר להתפלל כשהידיים אינן נקיות?!**"

(הרב אשר ברגמן / הגדה לבית יעקב)

שמחת המצווה

"**חגרה בעוז מתנה ותאמץ זרועותיה**" - הרבנית קנייבסקי הצדקנית ע"ה, כל דבר עשתה לבד בגבורה ולא נתנה שום מצווה מהמצוות שלה שיעזרו לה. הכל עשתה בעצמה עד השבוע האחרון. בתיקון המאכלים לשבת, לעשות הדגים לשבת - לא נתנה שיעשו במקומה. זו המצווה שלה ושלא יחטפו לה את המצווה הזאת.

וכן פעם שעברה טיפול ברגל והייתה צריכה לשכב במיטה, ביקשה שיביאו לה את המצרכים שקנו לכבוד שבת קודש עד המיטה, והיא רצתה בעצמה ללוש ולערבב ולהכניס לסירים. וכמובן בכל שלב שטורחת על מאכלי שבת אומרת "לכבוד שבת קודש".

וכשהייתה הרבנית קנייבסקי ע"ה מכינה לבעלה שר התורה אוכל, הביאה לה שכנה מכשיר ידני שימרה את העבודה, ואמרה שאינה רוצה, כיון **שרוצה לטרוח בעצמה בתיקון המאכלים.**

וכמובן שהייתה מוסיפה למאכל שמן זית ואומרת: "שהרב לא ישכח את הלימוד". שכידוע שמן זית זה סגולה לזיכרון.

(הספד הגאון הרב צביון שליט"א על הרבנית קנייבסקי ע"ה / קונטרס "מספד גדול")

היעוד והשליחות

סיפר הגאון רבי שלום שבדרון זצ"ל:

יום אחד חש אחד מילדי שלא בטוב. נטלתי את הילד ורצתי איתו לקופת חולים. בדרך פגשתי את רבי אייזיק שר זצ"ל, אשר ברכני בברכת "בוקר טוב", ושאלני לאן אני הולך. השבתי לעומתו: "לקופת חולים".

ורבי אייזיק המשיך ושאל: "מדוע?" - חזרתי ואמרת: "הילד קודח מחום. נשמע מה אומר הרופא." ורבי אייזיק מפטיר לעומתי: "**הפרה הולכת עם העגל...**"

הבטתי ברבי אייזיק בפנים מתמיהות, כמבקש להבין את תוכן דבריו, והוא הסביר: "גם פרה דואגת לעגל, הסוסה דואגת לסייח, החתולה לחתלתול. אין רבותא בכך שהאב דואג לבנו. הוא נוהג בזאת ככל בעלי החיים.

אבל יהודי צריך שיחשוב אחרת! הבורא יתברך הפקיד בידי נשמה, ועלי לדאוג לה מתוך התדמות למידותיו של הקב"ה, המחייבה והזן את בריותיו בחסד וברחמים. **זו מצוותי, אחריותי, ייעודי! זה מבט אחר, מרומם ונשגב, המזכה גם בחיי עולם!**"

(הרב אשר ברגמן / הגדה לבית יעקב)

אם נשמע על יהודי שמחליט לעבוד שעות נוספות כדי לחלק יותר צדקה לעניים ולהגדיל את מעגל החסד שלו - כמה נוקיר אותו, וכמה שר יקבל בעולם העליון - לא רק על המעות שייתן, אלא גם על אותן שעות עבודה.

ואם כך, כל אב משפחה העובד כדי להביא יותר כסף לפרנסת ביתו, כדי שאשתו תהיה מרוצה יותר, וילדיו יחיו ברווחה גדולה יותר, וישיאם ביד רחבה גדולה יותר, וישיאם ביד רחבה יותר - הרי כל אלו מצוות הן!

אבל גם כאן יש **לרומם את המבט ולהגביה מושגים.** הלא כן לימדנו רבנו הרמב"ם זצ"ל: "הנותן מזונות לבניו ולבנותיו הגדולים שאינו חייב במזונותיהם, כדי ללמד הבנים תורה ולהנהיג הבנות בדרך ישרה" - לא רק לדאוג לרווחה כלכלית וגשמית, אלא **ובעיקר לטובתם הרוחנית!** - "הרי זה בכלל הצדקה, וצדקה גדולה היא, שהקרוב - קודם!"

ואם הוא חושב כך, יקבל שכר על שעות עבודתו כעוסק במעשה חסד!

(הרב אשר ברגמן / הגדה לבית יעקב)